

Johan Hansen: Det foreliggende Lovforslag er i Overensstemmelse med den Lov, som blev givet for Høstaaret 1919 - 20. Venstres Ordfører (Ole Hansen) spurgte, hvorfor Tegningen er saa forholdsvis lille, som den er. Jeg mener, at der herpaa kan være flere Svar, men forinden man forsøger at give et saadant Svar, synes jeg, det vilde være rigtigt, at man fra Ministeren fik et Svar paa, om der muligvis kan være Tale om at foretage en ny Tegning. Det er min sikre Overbevisning, at hvis det bliver Tilfældet, vil der melde sig en Del flere, end der har meldt sig til Dato. Man maa huske paa, at Loven blev vedtaget saa sent, at man næsten ikke kunde faa de kommunale Nævn nedsat, før den Bestemmelse skulde virke, at de, som vilde have Ombytning, skulde opgive det inden den bestemte Frist.

En anden Ting, jeg ogsaa gerne vilde spørge om, er, hvornaar det kan tænkes, at Ombytningsvarerne kan være fremme i et saadant Omfang, at det allerede tegnede menes at kunne være dækket. Hvis det er en Kendsgerning, at man kan regne med at faa det allerede tegnede dækket indenfor en overskuelig Fremtid, og det kunde tænkes, at en Del flere Varer kunde stilles til Raadighed til Ombytning ligeledes indenfor en begrænset Tid, tror jeg, at der var en hel Del, som vilde ønske at komme med i en ny Tegning. Jeg har faaet flere personlige Henvendelser herom, men har maattet svare, at vi maatte holde os indenfor Begrænsningen.

En anden nærliggende Aarsag til, at der ikke er forlangt Ombytning i det Omfang, man havde tænkt, er, at den Pris, man fik for Kornet, var en tilstrækkelig god Betaling, tilstrækkelig Dækning for de Produktionsomkostninger, man i Almindelighed regnede med at skulle have dækket af de Varer, man fremstiller. Det gælder maaske den væsentligste Del, det vil i alt Fald blive tydelig konstateret, hvis man vil forsøge en ny Tegning, og denne heller ikke nærmer sig de Tal, man tænkte sig at have til Raadighed for Ombytningen.

Jeg vil altsaa gerne, idet jeg anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse, have Svar paa 2 Spørgsmaal: om der kan være Tale om en Nytegning, og hvornaar den foreløbig foretagne Tegnings Vareombytningsobjekter kan være til Stede, og endelig, hvor hurtigt en eventuel Nytegnings Varer kan tænkes at være fremme.

Jeppesen (Drusebjerg): I Tilslutning til den foregaaende Tale vil jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Fremme. Jeg tror, at en væsentlig Grund til, at Ombytningsretten ikke er blevet anvendt i større Udstrækning, end Tilfældet er, er den gode Høst, der har været i indeværende Aar, og som særlig for de store Gaardes Vedkommende har bevirket, at man ikke i særlig Grad har gjort Brug af Ombytningsretten. Maaske ogsaa det, at man har regnet med, at Priserne paa Foderkornet gik ned, har gjort sit dertil. Men selv om Forholdene ligger, som de nu ligger, kan jeg ikke se, at det Apparat, som den ærede Ordfører for Venstre (Ole Hansen) betegnedes den Administration, der har arbejdet med Lovens Praktisering ude i Landet, kunde være mindre, end Tilfældet er. Sagen er jo den, at Ombytningen vil komme til at foregaa paa den Maade, at Foderkornet bliver spredt ud over de egentlige Sogne og Landdistrikter, og saa kan jeg ikke se rettere, end at den Tanke, som man fra Venstres Side i sin Tid havde: at indskrænke selve Administrationen ude i Landet til 1 i Stedet for som hidtil 3 Medlemmer af de kommunale Nævn, vilde have stødt paa store praktiske Vanskeligheder selv med den ringere Ombytningsret, der her er Tale om.

Alt i alt kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til hurtig og velvillig Fremme.

Indenrigsministeren (Rode): Alle de ærede Medlemmer, der har talt, har beskæftiget sig med Spørgsmaalet om, hvad Aarsagen kunde tænkes at være til, at Tegningen ikke er blevet saa stor, som man her paa Rigsdagen synes at have ventet det, den Gang Loven blev givet. Naar det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Johan Hansen) bl. a. fremhævede Spørgsmaalet om Tidsfristen, maa jeg dog mene, at den var ganske rundelig, og at den yderligere indirekte forlængedes derved, at der var fastsat et senere Tidspunkt, til hvilket Beretningerne skulde komme ind. Jeg ved i alt Fald mange Steder, hvor man faktisk iværksatte Tegningen, efter at Lovens Tidsfrist var udløbet, men inden den af Administrationen fastsatte Frist for Indgivelsen af Begæringerne var udløbet. — Man har endvidere fremhævet Ængstelsen for at træde i dette Ombytningsforhold, Frygten for Kvaliteten af disse Varer, Forhaabningen om billigere Priser for Fo-